

RESSÒ DE LA PARAULA

Resurrecció com a experiència

El gran compositor G. F. Händel havia estrenat, quan tenia 23 anys, a Roma, un oratori titulat *La Resurrezione*. Va ser una composició que tenia un aire d'òpera, encara que contenia diàlegs interessants entre personatges evangèlics. Hom percep que allò amb prou feines era una obra «per encàrrec», que no sortia de la vida, ni brollava del cor. Una altra cosa molt diferent va ser la composició del *Messies* i el missatge de resurrecció que transmet. L'escriptor austríac Stefan Zweig en la seva obra *Moments estel·lars de la humanitat*. *Catorze miniatures històriques* va reunir i glossar fets que, al seu parer, marcaven la història de la humanitat: un d'ells va ser justament la composició del *Messies*. Segons conta Zweig, Händel va sofrir un atac d'apoplexia, que el deixà incapacitat per a l'exercici de la seva professió i sumit, per tant, en la desesperació. Però a còpia d'un gran esforç de voluntat i uns banys en aigües termals, contra tot pronòstic, va aconseguir recuperar-se. Això fou interpretat per ell com una gràcia de Déu. Tanmateix, passat un temps, les coses li van anar malament: fracassos en la seva creació artística, pobresa, depressió, abatiment: se sentia absurdament abandonat del Déu que abans l'havia «guarit». Aleshores va rebre un llibret del poeta Charles Jennen amb l'encàrrec de musicar textos bíblics: conforme anava llegint aquella composició, es va sentir absolutament se-

duït pel seu missatge. El seu entusiasme va ser tal que va aconseguir compondre amb aquell material el conegut i extraordinari oratori en només 24 dies. De tots és coneguda la bellesa i la inspiració d'aquesta obra, així com l'enorme força del seu *Al·leluia*, universalment cantat i resat com a himne al Déu creador i redemptor.

Aquest fet il·lustra alguns aspectes essencials de la nostra experiència pasqual de la Resurrecció de Jesucrist.

—Una cosa és «saber» sobre la Resurrecció, pensar-hi, confessar-la, predicar-la o fer-ne una creació artística i una altra cosa ben diferent viure-la.

—Vivim la Resurrecció de Jesucrist en la mesura en què abans hem mort amb Ell i com Ell.

—Viure la Resurrecció de Jesucrist no consisteix a sentir que recuperem les forces per portar endavant el nostre projecte, sinó a abandonar-se confiadament al projecte que Ell té per a nosaltres, encara que en principi aquest projecte romangui en el clarobscur del misteri i gairebé sempre arribi a sorprendre'ns.

—L'experiència en nosaltres de la Resurrecció de Jesucrist sempre significarà un creixement en humanitat, perquè allò que ressuscita en nosaltres és allò més valuós, més diví i més humà que hi ha en nosaltres.

—La Resurrecció de Jesucrist en nosaltres serà sempre obra del seu Esperit, de la seva gràcia. Però la vida que en segueix no deixarà de comptar amb la nostra llibertat i el nostre esforç.

Encara que tantes vegades l'hàgim confós, l'esperança a la qual ens obre la Resurrecció de Jesucrist és ben diferent de les il·lusions i de les utopies que neixen de la nostra ment. Les unes i les altres no convé que faltin en les nostres vides: denoten salut i bon estat psíquic. Però, tant la força de l'esperança, com el que cal esperar-ne, brollen d'un cor transfigurat per l'Esperit.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

La religió dels sentits (i III)

La festa és un símbol de la plenitud possible. És, tal i com la concebo, una celebració de la vida. No obeeix a cap raó instrumental. És gratuïta, do generós, oberta a tots. Res a veure amb la seva degeneració consumista i elitista que molt sovint contemplem en la nostra societat. La festa és, al contrari, higiènica, saludable, catàrtica, necessària, equilibra les tensions i ajusta els contraris. És un espai i un temps en el qual les persones ens trobem i ens reconeixem; és un assaig de noves possibles maneres d'ésser i de viure.

És gratuïta. Eleva per damunt de les preocupacions immediates i de les recerques de resultats tangibles. Posa en nosaltres profunditat i alçada per

guardar-nos d'atribuir-nos la glòria de les nostres obres. Ens situa en el nostre veritable nivell; no és tant el que fem com el que som. Una festa basada en la utilitat, en el rendiment, no és, pròpiament, una festa. És un esperpent de festa.

L'home calculador i racional ha matat l'*homo festivus* que porta en el seu dedins. Ens hem convertit en espectadors de la festa aliena o bé en consumidors d'entreteniments, o bé en practicants de l'evasió del divendres, però tot això són esperpents de la festa. La festa és la celebració de l'ara, però de l'ara comunitari. És expressar obertament, a través de la imaginació i la bellesa del cos que és un goig existir ara en aquest món i existir-hi amb vosaltres.

L'opció cristiana és una opció que, en lloc d'amargar la vida, l'endolceix; li introdueix pau i serenitat. Res més amarg que pensar que venim del no res i que tot tendeix, irremissiblement, cap al no res i que tots els esforços són en debades.

¿Hi ha quelcom més amarg que perdre l'estimada en una mort prematura i assumir que mai més no podré veure-la, ni besar-la, ni abraçar-la? L'opció cristiana ens mou a esperar, a creure en la comunió de tots, en la trobada eterna, en cos i ànima, no se sap com, ni quan, però un encontre de tots aquells que estimem i hem estimat en l'eternitat. Aquesta fe, lluny d'amargar-nos, ens mou a la festa, fa bategar el cor d'alegria.

Francesc Torralba, doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

Resurrección
como experiencia

El gran compositor G. F. Händel había estrenado a sus 23 años en Roma un oratorio titulado *La Resurrección*. Fue una composición que tenía un aire de ópera, aunque contenía diálogos interesantes entre personajes evangélicos. Uno percibe que aquello apenas era una obra «de encargo», que no salía de la vida, ni brotaba del corazón. Otra cosa muy distinta fue la composición de *El Mesías* y el mensaje de resurrección que transmite. El escritor austríaco Stefan Zweig en su obra *Momentos estelares de la humanidad. Catorce miniaturas históricas* reunió y glosó hechos que, a su juicio, marcaban la historia de la humanidad: uno de ellos fue justamente la composición de *El Mesías*. Según cuenta Zweig, Händel sufrió un ataque de apoplejía, que le dejó incapacitado para el ejercicio de su profesión y sumido por tanto en la desesperación. Pero a base de un gran esfuerzo de voluntad y unos baños en aguas termales, contra todo pronóstico, logró recuperarse. Eso fue interpretado por él como una gracia de Dios. Con el tiempo, sin embargo, las cosas le fueron mal: fracasos en su creación artística, pobreza, depresión, abatimiento: se sentía absurdamente abandonado del Dios que antes le había «curado». Recibió entonces un libreto del poeta Charles Jennen con el encargo de musicalizar textos bíblicos: conforme fue leyendo aquella composición se sintió absolutamente seducido por su mensaje. Su entusiasmo fue tal que logró componer con aquel material el conocido y extraordinario oratorio en solo 24 días. De todos es conocida la belleza y la inspiración de esta obra, así como la enorme fuerza de su *Aléluya*, universalmente cantado y rezado como himno al Dios creador y redentor.

Este hecho ilustra algunos aspectos esenciales de nuestra experiencia pascual de la Resurrección de Jesucristo.

- Una cosa es «saber» sobre la Resurrección, pensarla, confesarla, predicarla o hacer de ella una creación artística y otra cosa bien distinta vivirla.
- Vivimos la Resurrección de Jesucristo en la medida en que antes hemos muerto con Él y como Él.
- Vivir la Resurrección de Jesucristo no consiste en sentir que recuperamos las fuerzas para llevar adelante nuestro proyecto, sino en abandonarse confiadamente al proyecto que Él tiene para nosotros, aunque en principio este proyecto permanezca en el claroscuro del misterio y casi siempre llegue a sorprendernos.
- La experiencia en nosotros de la Resurrección de Jesucristo siempre significará un crecimiento en humanidad, pues lo que resucita en nosotros es aquello más valioso, más divino y más humano que hay en nosotros.
- La Resurrección de Jesucristo en nosotros será siempre obra de su Espíritu, de su gracia. Pero la vida que sigue de ella no dejará de contar con nuestra libertad y nuestro esfuerzo.

Aunque tantas veces la hayamos confundido, la esperanza a la que nos abre la Resurrección de Jesucristo es bien distinta de las ilusiones y de las utopías que nacen de nuestra mente. Unas y otras no conviene que falten en nuestras vidas: denotan salud y buen estado psíquico. Pero, tanto la fuerza de la esperanza, como lo que cabe esperar desde ella, brotan de un corazón transfigurado por el Espíritu.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Nou grau en Filosofia, Política
i Economia a la URL

Aquest grau ofereix tres perspectives d'interpretació de la realitat que es complementen i s'enriqueixen.

Filosofia és amor a la saviesa i l'amor requereix temps i maduresa per trobar fonaments sòlids i ser capaços de fer síntesis personals.

Política és l'art de governar rectament la polis, un govern que per als grecs fou primàriament patrimoni dels filòsofs.

Economia és primàriament l'art d'administrar la casa, de cercar recursos, d'aprendre a distribuir-los amb equitat i això també comporta saviesa i dots de govern.

La Universitat Pontificia Comillas, la Universitat de Deusto i la Universitat Ramon Llull s'han organitzat per oferir conjuntament un grau d'aquestes característiques, adreçat a aquells estudiants que vulguin exercir la ciència política o econòmica amb un sòlid fonament antropològic i ètic, sempre obert al transcendent i amb una voluntat inequívoca d'ajudar els col·lectius més vulnerables de la societat.

Per a més informació:

www.filosofia.url.edu

facultat@filosofia.url.edu

tels. 934 534 338 - 934 535 885

c/ Diputació 231, Barcelona

Neix la revista *Galilea.153*

El Centre de Pastoral Litúrgica ha començat a publicar una nova revista sobre litúrgia adreçada especialment als laics. *Galilea.153* vol contribuir a vincular vida cristiana i litúrgia, a crear sentit comunitari, a aportar elements de formació que ens permetin comprendre millor el perquè de la litúrgia, a suggerir materials i accions pastorals... Sobretot, a valorar i estimar la litúrgia des de la vida.

Dijous 12 d'abril, a les 19 h, a la sala Abat Safont i claustre de Sant Pau del Camp (Carrer de Sant Pau 101, Barcelona) hi haurà l'acte de presentació, amb la participació de Josep M. Romaguera, president del CPL; M. Àngels Termes, directora de la nova revista; M. del Mar Albajar, abadessa del monestir de Sant Benet de Montserrat, que farà una reflexió entorn «La litúrgia, relació transformadora entre Déu i nosaltres»; i Maria Escala i Cori Casanova, amb l'aportació musical.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

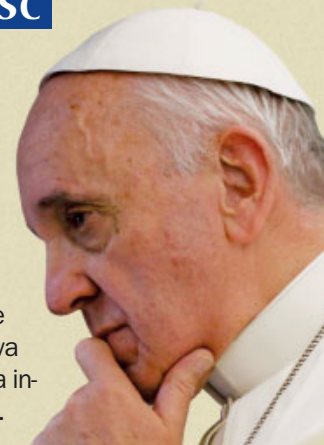

@Pontifex: «A mida que creixem en la vida espiritual, comprenem que la gràcia ens arriba juntament amb els altres i cal compartir-la amb els altres» (7 de febrer).

@Pontifex: «No podem restar en silenci davant del patiment de milions de persones la dignitat dels quals està ferida» (8 de febrer).

@Pontifex: «El Senyor es fa present a la nostra vida mostrant-nos tot el seu amor i ens encoratja a correspondre-hi amb generositat» (10 de febrer).

@Pontifex: «Els malalts han de ser sempre estimats en la seva fragilitat i respectats en la seva inviolable dignitat» (11 de febrer).

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Montserrat

Del 13 al 24 de març ha tingut lloc la Visita Pastoral del bisbe Agustí a aquest arxiprestat de la Vicaria del Llobregat. Com als altres arxiprestats, els àmbits amb els quals s'ha reunit el bisbe Agustí han estat el dels laics, vida religiosa i clergat. Concretament, els dies 13, 20 i 21 de març, cada prevere i diaques s'han entrevistat personalment amb el bisbe Agustí i el dia 22 es van reunir tots plegats a la Parròquia de Santa Maria d'Olesa de Montserrat, acabant amb un dinar. El dia 16 religiosos i religioses presents a l'arxiprestat es van reunir al Monestir de Sant Benet, en un temps de diàleg i de compartir, acabant amb la pregària de Vespres i un refrigeri. El Consell Pastoral Arxiprestal, format bàsicament per laics i laiques es va reunir amb el bisbe Agustí el 24 de març, a

El Sr. Bisbe amb el Consell Pastoral Arxiprestal

la Parròquia de Santa Maria de Martorell, i a continuació es va realitzar la cloenda, amb una pregària conjunta.

Amb aquesta darrera etapa, el bisbe Agustí ha acabat la Visi-

ta Pastoral a tota la diòcesi, que va començar el mes de febrer de 2017 a l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat i que s'ha desenvolupat en el total dels 9 arxiprestats de la diòcesi.

El Sr. Bisbe amb religiosos i religioses al Monestir de Sant Benet

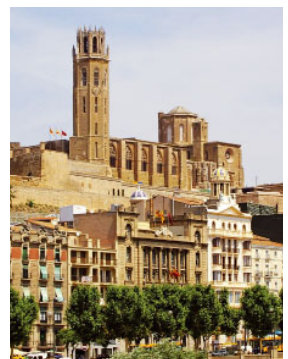
76a Diada de Germanor Hospitalària a Viladecans

Aquesta entrañable trobada anual de la família hospitalària de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa tindrà lloc enguany a Viladecans, el proper diumenge 15 d'abril. A les 10.30 h hi haurà l'acollida i esmorzar. La missa, presidida pel bisbe Agustí, s'iniciarà a les 12 h, a la Parròquia de Sant Joan, i després hi haurà animació de la festa amb gegants, capgrossos i castellers, per acabar en el dinar de germanor al Cúbic.

4a Trobada de Càritas Catalunya a Lleida

Aquesta reunió, que es fa cada dos anys, tindrà lloc a Lleida el dia 14 d'abril. Sota el lema de la campanya institucional d'aquest any, «El teu compromís millora el món», hi participaran els agents de Càritas, voluntaris i contractats i de Càritas Sant Feliu unes 150 persones. Hi haurà una ponència a càrrec de Mn. Ramon Prat sobre el lema de la trobada, una visita cultural i audiovisual a la ciutat i es clourà amb la celebració de l'Eucaristia.

AGENDA

- Concert a la catedral.** Dissabte 14 d'abril, a les 21 h. A càrrec del Cor Jove d'Olesa de Montserrat i l'Orquestra del Montserratí. Interpretaran obres de Purcell, Rutter i Philips.
- Conferència dels Grups de Diàleg, de Vilafranca.** Dilluns 16 d'abril, de 21 a 22.30 h. Xerrada «Compromís dels laics en el món», per Cori Casanova, metgessa i membre de l'Equip LAÏCAT XXI. Hi haurà un col·loqui posterior amb els participants. Sala Mn. Joan Vinyeta, Parròquia de Santa Maria de Vilafranca.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 9. □ Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.
- 10. □ Dimarts** [Fets 4,32-37 / Sl 92 / Jo 3,7-15]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.
- 11. ■ Dimecres** [Fets 5,17-26 / Sl 33 / Jo 3,16-21]. Sant Estanis-

- lau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo.
- 12. □ Dijous** [Fets 5,27-33 / Sl 33 / Jo 3,31-36]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.
- 13. □ Divendres** [Fets 5,34-42 / Sl 26 / Jo 6,1-15]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.
- 14. □ Dissabte** [Fets 6,1-7 / Sl 32 / Jo 6,16-21]. Sant Tiburci, mr.;

- sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.
- 15. □ Diumenge vinent**, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Fets 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jo 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominic, de Galícia; sant Crescent, màrtir; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs a Roma.

Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (B)

COMENTARI

Com el Pare m'ha enviat a mi també jo us envio a vosaltres

Maestà, de Duccio di Buoninsegna (s. XIV),
Museo dell'Opera, Siena (Itàlia)

El llibre dels Fets dels Apòstols s'estructura sobre l'encàrrec del Ressuscitat als Apòstols: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a Judea, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra* (1,5s).

Els primers testimonis del Ressuscitat són la Comunitat de Jerusalem. Un primer resum (2,42s) ha destacat llur *constància a assistir a l'ensenyament dels Apòstols, a posar en comú els béns i reunir-se per a partir el Pa i per a la pregària*.

El segon resum presenta llur compartir tots els béns. El fet diferencial d'aquest estil de vida, on *no hi havia ningú que visqués en la indigència*, és l'objectiu: *donar testimoni de la resurrecció de Jesucrist*.

A 1Jn 5 el paral·lelisme entre *tothom qui creu i tothom qui estima* subratlla la complementarietat entre fe en Déu i amor als fills de Déu. L'amor fratern neix del projecte de Déu perquè la veritable comunió amb Déu reclama la prova de l'amor als germans.

En ser sepultat, Jesús de Natzaret desapareix de l'escena pública; poc després, els seus proclamen que Ell és viu amb una Vida nova. Què ha passat?

Cap text narra el moment puntual de Jesús ressuscitant.

Als relats evangèlics d'encontres amb el Ressuscitat hi ha elements comuns: tots són en diumenge, *el primer dia de la setmana*; sempre té la iniciativa el Ressuscitat sortint a buscar els seus (i mai a l'inrevés); sempre hi ha resistència a reconèixer-lo.

Després d'aparèixer-se a Maria Magdalena, *el vespre d'aquell mateix diumenge*, amb els deixebles reunits a casa amb les portes tancades per por dels jueus, el Ressuscitat entrà dient-los: *«Pau a vosaltres»*; i els mostrà *les mans i el costat*, signe de la seva identitat de Redemptor amb *l'amor més gran*.

El do de *l'Esperit Sant* els capacita per a la missió: *Com el Pare m'ha enviat a mi, també Jo us envio a vosaltres*. Amb un encàrrec precís: *A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats*.

Nosaltres tampoc hem vist físicament el Ressuscitat: *Feliços els qui creuran sense haver vist*. Amb fe viva per a *tenir vida en el seu Nom*.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▶ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. O bé: Al·leluia.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell.

Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,32-35)

El grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía pues lo poseían todo en común. Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casa las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia. O bien: Aleluya.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No sólo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos». Tomás, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo». A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos: trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Por qué me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto». Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.